

Sygn. akt I C 483/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2016 r. w Chełmnie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko R. Z.

o zapłatę

orzeka:

I. Oddała powództwo.

II. Ustala , że koszty procesu ponosi powód we własnym zakresie.

UZASADNIENIE

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. w pozwie wniesionym dnia 20 października 2015 r. przeciwko R. Z. domagał się zasądzenia nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego na rzecz powoda kwoty 10.201,15 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, która na dzień wniesienia pozwu wynosi 10,00% w skali roku od kwoty 10.046,48 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, w tym koszty zastępstwa procesowego, według norm przepisanych,

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał , że pozwany

w dniu 24.10.2007 r. zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego numer (...), Z dniem 23 września 2011 r. (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisanej wyżej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank (...) S.A. w dniu 31.03.2014 r. Powód nabył wierzytelność w łącznej kwocie 9.297,26 zł, w tym: a) 4.967,90 zł tytułem kapitału; b) 3.914,69 zł tytułem odsetek umownych, naliczanych przez Bank w wysokości zgodnej z treścią zawartej z pozwanym umowy kredytu gotówkowego, w okresie od dnia jej zawarcia do dnia sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda; c) 260,00 zł tytułem kosztów poniesionych przez Bank w związku z uruchomieniem oraz bieżącą obsługą kredytu (prowizje, ubezpieczenia i inne bieżące opłaty), monitoringiem płatności (koszty upomnień telefonicznych i pisemnych) oraz tytułem kosztów działań windykacyjnych podejmowanych przez bank po dniu wypowiedzenia umowy (koszty windykacji pisemnej, telefonicznej i bezpośredniej), w wysokości zgodnej z treścią umowy kredytu gotówkowego oraz d) 154,67 zł tytułem zasądzonych i niewyegzekwowanych przez poprzedniego wierzyciela kosztów procesu związanych z opatrzeniem bankowego tytułu egzekucyjnego sądową klauzulą wykonalności oraz kosztów egzekucyjnych poniesionych przez poprzedniego wierzyciela lecz niewyegzekwowanych w toku egzekucji, które

powód nabył na podstawie przywołanej umowy sprzedaży i jako podmiot niebędący bankiem, nie ma innej prawnej możliwości wyegzekwowania należności z tego tytułu, poza wystąpieniem o ich zapłatę na drogę sądową. Powód podkreślił, że na żadnym etapie windykacji powód nie naliczał odsetek od zasądzonych kosztów procesu, jak również nie wnosi o zasądzenie odsetek od tych kosztów w pozwie. Powód wskazał, że zawierając umowę, z której wynika dochodzone pozwem roszczenie, pozwany zgodził się na wszystkie jej postanowienia, w tym na warunki dotyczące naliczania odsetek oraz kosztów monitoringu i czynności windykacyjnych. Nadto powód wskazał, że opisane wyżej koszty nie stanowią kosztów związanych z zawarciem umowy o kredyt, o których mowa w art. 7a ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2001 r., nr 100, poz.1081 ze zm.). Aktualną na dzień cesji wierzytelności wysokość zadłużenia, w tym wszystkie jego składowe, potwierdza m.in. wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Na podstawie zawartej przez pozwanego umowy kredytu gotówkowego oraz umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z poprzednim wierzycielem, powód od dnia nabycia wierzytelności kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Na dzień wniesienia pozwu zaległość z tego tytułu wynosiła 903,89 zł. Łączna wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 24.08.2015 r. została stwierdzona dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda i wynosi: a) 4.967,90 zł tytułem kapitału; b) 4.818,58 zł tytułem odsetek; c) 414,67 zł tytułem kosztów. Cała kwota wskazanego wyżej zadłużenia jest wymagalna. Powód podał, że dokonał kapitalizacji odsetek należnych na dzień wniesienia pozwu, w związku z czym w treści żądania domaga się zasądzenia na jego rzecz dalszych odsetek za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W związku z faktem, iż pozwany wzywany do zapłaty, nie uiścił na rzecz powoda żądanej kwoty, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego okazało się konieczne i uzasadnione.

Zgodnie z art. 1261 § 3 k.p.c. powód zaokrąglił wartość przedmiotu sporu w górę do pełnego złotego. W przedmiocie własności Sądu powód podkreślił, że funkcjonujące rozwiązania prawne pozwalają w praktyce wybrać powodowi dowolny sąd. Zasada ta nie dotyczy tylko wyboru e-sądu w Lublinie czy umowy między stronami o wyborze sądu. Stanowi o tym pośrednio przepis art. 202 § 1 k.p.c., zgodnie z którym niewłaściwość sądu dającą się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. W praktyce Sąd przed doręczeniem pozwu nie bada właściwości usuwalnej (tj. dającej się usunąć w drodze umowy), przy czym przepis ten nie odnosi się do właściwości wyłącznej i umownej. Zatem w postępowaniu sądowym, strona inicjująca postępowanie, może wybrać sąd, przed którym będzie się toczyć sprawa.

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą (...). W dniu 31 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany R. Z. złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przewidzianych. Pozwany zgłosił zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia do całości żądanej kwoty. Pozwany powołał się na art. 118 k.c. i 117 § 2 k.c.

Powód w piśmie procesowym z dnia 22 lipca 2016 r. wskazał, że w dniu 24.10.2007 r., pozwany zawarł z poprzednim wierzycielem umowę pożyczki gotówkowej. Spłata wraz z odsetkami i kosztami miała następować zgodnie z postanowieniami umowy. Z informacji poprzedniego wierzyciela wynika, iż w okresie od 22.11.2007 r. do dnia 22.03.2012 r. na poczet zadłużenia wpłynęły kwoty w łącznej wysokości 12.564,33 zł. Wszystkie wpłaty pozwanego zostały zaliczone na poczet zadłużenia. Po dniu cesji powód nie odnotował żadnych wpłat od pozwanego. Wobec niewywiązywania się przez pozwanego z jego obowiązków określonych w umowie zawartej z poprzednim wierzycielem, w szczególności co do terminowego i we właściwej wysokości spłacania zaciągniętego zobowiązania, poprzedni wierzyciel rozwiązał za wypowiedzeniem w dniu 23.08.2010 r. zawartą z pozwanym umowę. W związku z tym, że pozwany w dalszym ciągu nie podejmował spłaty zadłużenia, poprzedni wierzyciel wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny (dalej: (...)) i wszczął na jego podstawie postępowanie egzekucyjne. Postępowanie egzekucyjne prowadzone na wniosek poprzedniego wierzyciela nie doprowadziło do spłaty zadłużenia i zostało umorzone w dniu 15.06.2013 r. (...) Poprzedni wierzyciel zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. w wyniku umowy cesji, o czym pozwany został powiadomiony pismem z dnia 12.05.2014 r. Na okoliczność potwierdzenia istnienia wierzytelności, jak i przejścia

wierzytelności w określonej pozewem wysokości powód przedłożył wyciąg z umowy cesji potwierdzony za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika wraz wyciągiem z załącznika do tej umowy, stanowiącego jej integralną część. Powód podkreślił, że przedłożona przez powoda umowa cesji wierzytelności z dnia 31.03.2014 r., jednoznacznie wskazuje strony umowy oraz przedmiot umowy, którym zgodnie z jej treścią był przelew wierzytelności oraz przeniesienie odnośnych zabezpieczeń przez Bank na Nabywcę (powoda) na warunkach określonych w umowie. Zawarta między stronami umowa zawierała zatem wszelkie podmiotowo oraz przedmiotowo istotne elementy, by uznać ją za skuteczną. Bezsporne jest bowiem, że celem stron wskazanej umowy była właśnie cesja wierzytelności, co wynika bezpośrednio z treści jej postanowień. Powód wyjaśnił, iż załącznik wskazany jako „wyciąg z załącznika” stanowi kopię wycinka dokumentu, który powód posiada w oryginale. Jednak ze względu na ochronę danych osobowych pozostałych dłużników wymienionych w załączniku, powód nie jest uprawniony do przedłożenia całego dokumentu załącznika, natomiast wyciąg z załącznika nie odzwierciedla całego dokumentu, a zatem nie może zostać poświadczony za zgodność z oryginałem.

Po nabyciu wierzytelności powód prowadził działania zmierzające do dobrowolnego spełnienia przez pozwanego świadczenia należnego powodowi polegające m.in. na kierowaniu do pozwanego pisemnych upomnień. Pozwany nie podjął spłaty zadłużenia, nie skontaktował się z powodem, ani też nie odpowiedział na wezwanie do zapłaty. W związku z faktem, iż pozwany nie dokonał spłaty swojego zadłużenia, skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego przez powoda stało się konieczne i uzasadnione.

Powód podkreślił, iż opóźnienia w spłacie zadłużenia przyczyniły się do naliczania odsetek od należności przeterminowanych, powodując tym samym stałe powiększanie kwoty zadłużenia. Powód powołał się na uregulowanie z art. 481 § 1 k.c.

Celem sprecyzowania roszczenia, powód wskazał, że na należność główną dochodzoną pozewem składają się następujące należności:

- kapitał w wysokości 4.967,90 zł - będący równowartością niespłaconej przez pozwanego należności wynikającej z zawartej z poprzednim wierzycielem umowy;

- odsetki umowne banku w wysokości 78,72 zł - naliczane w okresie od dnia zawarcia umowy, do dnia wypowiedzenia umowy pożyczki, tj. do dnia 23.08.2010 r. Oprocentowanie pożyczki zgodnie z § 1 ust. 4 umowy pożyczki wynosiło 8,50 %;

- odsetki karne (za opóźnienie) banku w wysokości 3.835,97 zł: - naliczane na podstawie z § 3 ust. 4 umowy pożyczki, w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości stopy lombardowej NBP w skali roku, za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części oraz od całości zadłużenia przeterminowanego (kapitału) do dnia cesji

- koszty banku w wysokości 414,67 zł - na które składają się koszty windykacyjne banku (260,00 zł) oraz koszty sądowe i egzekucyjne (154,67 zł); wynikające z podjętych przez bank działań windykacyjnych, w tym między innymi kosztów wezwań, kosztów sądowych, kosztów postępowania egzekucyjnego,

- odsetki karne powoda (tzw. odsetki dynamiczne B.) w wysokości 903,89 zł - naliczone na podstawie i w wysokości zgodnej z § 3 ust. 4 umowy pożyczki w związku z cesją wierzytelności na powoda, skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu. Liczone od dnia cesji do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych.

Powód wniósł o zasądzenie kwoty 10.201,15 zł (suma kwoty kapitału, skapitalizowanych na dzień wniesienia pozwu odsetek karnych i umownych oraz kosztów) wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości równej dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, albowiem intencją stron umowy pożyczki było naliczanie odsetek za opóźnienie w wysokości maksymalnej. Niezależnie od powyższego powód sprecyzował jednak żądanie odsetkowe pozwu w ten sposób, że wnosi o zasądzenie od należności głównej odsetek za opóźnienie w wysokości równej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, nie większej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie.

Odnosząc się do treści sprzeciwu od nakazu zapłaty powód zaprzeczył wszelkim twierdzeniom zawartym tamże za wyjątkiem twierdzeń i okoliczności, które zostały przez niego wyraźnie przyznane. Wskazał, że podtrzymuje w całości swoje roszczenie i wnioski zawarte w pozwie. Powód wskazał też, że roszczenie z umowy pożyczki zawartej przez stronę pozwaną z poprzednim wierzycielem nie uległo przedawnieniu. Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. roszczenia majątkowe, w tym wynikające z umowy pożyczki ulegają przedawnieniu z upływem trzyletniego terminu określonego w art. 118 k.c., którego bieg rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Ponadto kodeks cywilny w art. 123 § 1 przewiduje możliwość przerwania biegu przedawnienia przez: każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia albo przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje.

Jest w sprawie niesporne, iż trzyletni bieg terminu przedawnienia roszczenia wynikającego z niespłacenia zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki rozpoczął swój bieg od dnia wypowiedzenia umowy. Według informacji przekazanych przez poprzedniego wierzyciela nastąpiło to w dniu 22.03.2010 r. (art. 118 in fine k.c.). W myśl art. 124 § 1 k.c. termin przedawnienia biegnie na nowo po każdej przerwie z tym, że w wypadku postępowań sądowych bieg ten rozpoczyna się dopiero po ich zakończeniu. Zatem do przedawnienia roszczenia nie doszło gdyż w okresie pomiędzy wypowiedzeniem umowy pożyczki, przez poprzedniego wierzyciela a datą skierowania pozwu do Sądu Rejonowego bieg terminu przedawnienia został kilkakrotnie przerwany. Powód wskazał, że

bieg terminu przedawnienia umowy został przerwany kolejno poprzez:

- wypowiedzenie umowy pożyczki pozwanemu, które uprawomocniło się w dniu 23.08.2010 r.;
- wydanie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności na (...) w dniu 25.08.2011 r.;
- postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wydane przez Komornika Sądowego dnia 15.06.2013 r.;
- wniesienie pozwu do Sądu w dniu 19.10.2015 r.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 24 października 2007 r. została zawarta pomiędzy R. Z. (Pożyczkobiorcą) a (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (Bankiem) umowa pożyczki gotówkowej nr (...). Zgodnie tą umową Bank udzielił Pożyczkobiorcy pożyczki gotówkowej w kwocie 14 711,38 zł, na okres od dnia 24.10.2007 r. do dnia 20.10.2011 r. włącznie, na warunkach określonych w tejże umowie. Pożyczkobiorca upoważnił Bank do pomniejszenia wypłacanej mu kwoty pożyczki o: opłatę za ochronę ubezpieczeniową w kwocie 2111,38 zł i prowizję od udzielonej pożyczki gotówkowej w kwocie 600,00 zł, tak że Pożyczkobiorca otrzymał do dyspozycji kwotę 12 000,00 zł. W umowie ustalono też, że oprocentowanie nominalne pożyczki wynosi 8,50% w stosunku rocznym i jest stałe w okresie obowiązywania umowy. Kwota naliczonych odsetek umownych od udzielonej pożyczki wynosiła 2877,58 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się do terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 48 ratach miesięcznych, płatnych do dnia 20 każdego kolejnego miesiąca, począwszy od dnia 20 listopada 2007 r. Kwota miesięcznej raty pożyczki powiększona o opłatę z tytułu prowadzenia rachunku przez Bank (wymagana spłata miesięczna) wynosiła 362,27 zł. Łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązany był Pożyczkobiorca wynosiła 5388,96 zł. Opłaty i prowizje związane z udzieleniem i obsługą pożyczki oraz informacje o innych kosztach ponoszonych przez Pożyczkobiorcę w związku z niewykonaniem przez Niego zobowiązań wynikających z umowy wskazane zostały w "Tabeli opłat i prowizji dla czynności związanych z obsługą kredytów na zakup towarów i usług oraz pożyczek gotówkowych udzielanych przez (...) Bank SA " (Tabeli) stanowiącej integralną część umowy. Ustalono też, że za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części Bank będzie naliczał od zadłużenia przeterminowanego (odsetki kame) według stopy równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

W dniu 18 stycznia 2011 r. (...) Bank (...) S.A. we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, w którym stwierdził istnienie wymagalnego zobowiązania dłużnika R. Z. wobec Banku wynikającego z umowy pożyczki nr (...) z dnia

24 października 2007 r., które na dzień 18.01.2011 r. wynosiło łącznie: 8134,96 zł. Na kwotę tą składały się kwota 6733,45 zł z tytułu należności głównej, kwota 1141,51 zł stanowiąca odsetki za okres od dnia 24.10.2007 r. do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wyliczone w sposób wskazany w pkt. 5 tytułu, kwota 260,00 zł - należne koszty, opłaty i prowizje. Nadto Bank wskazał, że dalsze należne które obciążają Dłużnika od dnia następnego po dniu wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 6733,45 zł naliczane będą wg zmiennej stopy procentowej odsetek maksymalnych (na podstawie art. 359 § 2² kc tj. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego) i obciążać będą dłużnika. Bank wskazał, że prawo do naliczania odsetek od zadłużenia przeterminowanego oraz ich wysokość określona jako 4.00 - krotność stopy kredytu lombardowego NBP - wierzyciel zastrzegł w treści umowy. W wystawionym bankowym tytule egzekucyjnym (...) Bank (...) S.A. wskazał też, że roszczenie wynikające ze zobowiązania dłużnika jest wymagalne i egzekucja tego zobowiązania ma być prowadzona na rzecz Banku, który wystawił bankowy tytuł egzekucyjny do kwoty 49777,92 zł, wynikającej z oświadczenia Dłużnika o podaniu się egzekucji.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2011 roku Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie (...) nadał na wniosek wierzyciela (...) Bank (...) S.A. we W. wyżej wymienionemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikowi R. Z., co do kwoty 6.733,45 zł wraz z odsetkami i kosztami wynikającymi z tego tytułu egzekucyjnego, lecz nie więcej niż do kwoty 49.777,92 złotych, do której dłużnik poddał się egzekucji.

Z dniem 23.09.2011 r. (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A.

Na podstawie w/w bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. Ż. prowadził postępowanie egzekucyjne, sygnatura akt (...) wierzyciel (...) Bank (...) S.A. wniósł wyegzekwowanie: kwoty 4967,90 zł z tytułu należności głównej, kwoty 2793,71 zł z tytułu odsetek wyliczonych na dzień 19.06.2012 roku, kwoty 260,00 zł, kwoty z tytułu należnych opłat i prowizji oraz kwotę 71,90 zł z tytułu kosztów poprzedniej egzekucji oraz dalszych odsetek od należności głównej. Postępowanie zostało umorzone z powodu bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 15 czerwca 2013 r. Komornik nie wyegzekwował na rzecz wierzyciela żadnej kwoty.

dowód: - potwierdzona kopia umowy pożyczki gotówkowej nr (...)

- akta Sądu Rejonowego w Olsztynie, sygnatura (...), z których dowód Sąd przeprowadził na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016 roku –

- akta postępowania egzekucyjnego Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. Ż., sygnatura (...), potwierdzona kopia bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez (...) Bank S.A. z dnia 18 października 2010 roku wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności i klauzulą wykonalności m z których dowód Sąd przeprowadził na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016 roku

- kopia odpisu pełnego z KRS nr (...) prowadzonego dla (...) Bank (...) S.A. we W. – k. 43 - 50

W dniu 31 marca 2014 r. została zawarta pomiędzy (...) Bank (...) S.A. we W. (Bankiem) a B. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w G. (Funduszem) umowa przelewu wierzytelności. Na podstawie tej umowy Bank sprzedał Funduszowi przysługujące mu pozbawione wad prawnych, niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne (zwane dalej Wierzytelnościami), szczegółowo określone w Załączniku nr 5 do Umowy, wynikające z tytułu czynności bankowych dokonanych z osobami fizycznymi, w których dłużnik nie dotrzymał warunków udzielenia kredytu/poręczenia, określonych w umowie. Ustalono, że wraz z Wierzytelnościami określonymi wyżej na Fundusz przechodzą wszelkie związane z nimi prawa, w tym zwłaszcza roszczenia o odsetki oraz, że Wierzytelności przechodzą na Fundusz w dniu zawarcia Umowy, według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień zawarcia Umowy. W załączniku nr 5 do umowy wskazano, że przedmiotem umowy są m.in. także wierzytelności Banku w stosunku R. Z., zam. O., ul. (...), wynikające z umowy z dnia 24 października 2007 r. nr (...): kapitał: 4967,90 zł, odsetki 3914,69 zł, opłaty windykacyjne – 260,00 i opłaty egzekucyjne – 154,67 zł. B. (...)

Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. zawiadamiał R. Z. o przejęciu zadłużenia wynikającego z umowy nr (...), kierując do niego pisma z dnia 12.05.2014 r. na adres korespondencyjny wskazany w umowie. (...) Bank (...) S.A. we W. skierował do niego zawiadomienie o przelewie wierzytelności na adres korespondencyjny wskazany w umowie.

B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. w dniu 24 sierpnia 2015 r. wystawił wyciąg ze swych ksiąg rachunkowych, w którym stwierdził, że w dniu 31.03.2014 r. nabył od (...) Bank (...) S.A. wierzytelność w stosunku do dłużnika R. Z. z umowy Kredytu gotówkowego z dnia 24.10.2007 roku. Wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosi łącznie 110 2011,15 zł, w tym kapitał – 4967,90 zł i odsetki – 4818,58 zł oraz koszty – 414,67 zł.

dowód: - potwierdzona kopia umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 31.03.2014 r. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do cesji – k. 9– 11

- wyciąg ze ksiąg rachunkowych powoda – k. 2

- kopie pism kierowanych do pozwanego – k.51 – 54

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie w/w dokumentów oraz

akt Sądu Rejonowego w Olsztynie, sygnatura (...) i akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. Ż., z których dowód Sąd przeprowadził na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016 roku.

Sąd zważył, co następuje:

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. dochodzi w niniejszej sprawie od pozwanego R. Z. zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 24 października 2007 r., zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bank S.A. z siedzibą W., po zmianie nazwy (...) Bank (...) S.A. we W., w związku z zawartą w dniu 31 marca 2014 roku przez powoda z (...) Bank (...) S.A. umową przelewu wierzytelności.

Jedynym zarzutem zgłoszonym przez pozwanego R. Z. przeciwko żądaniu pozwu był zarzut przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia.

Powód wykazał, że pozwany zawarł z (...) Bank (...) S.A. we W. umowy pożyczki nr (...) z dnia 24 października 2007 r. i wykazał nabycie wierzytelności z tejże umowy na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 31.03.2014 roku.

Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 kc). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata (art. 118 kc). Termin przedawnienia roszczeń z umowy bankowej wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r. wydany w sprawie II CK 113/02 OSP 2004/11/141). Skutek przedawnienia następuje po upływie określonego terminu i polega na tym, że wprawdzie roszczenie istnieje nadal, ale ten, przeciwko komu ono jest skierowane, może uchylić się od jego zaspokojenia. Osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może zatem bez ujemnych konsekwencji prawnych odmówić podjęcia zachowania, do którego jest zobowiązana. Zgodnie z art. 120§ 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Powód wskazał, że przerwa biegu przedawnienia dochodzonego przez niego roszczenia nastąpiła w związku : z wypowiedzeniem umowy pożyczki pozwanemu, które uprawomocniło się w dniu 23.08.2010 r.; wydaniem postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności na (...) wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. we W. w dniu

23.08.2011 r. i wydaniem postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wydane przez Komornika Sądowego dnia 15.06.2013 r. oraz wniesieniem pozwu do Sądu w dniu 19.10.2015 r.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. wydanej w sprawie III CZP 29/16 (LEX nr 2067028, www.sn.pl, Biul.SN 2016/6/10, (...)) stwierdził, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem, a w taka jest sytuacja powoda nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Już w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. wydanego w sprawie II CSK 196/14 (OSNC 2015/12/145) Sąd Najwyższy wskazał, że przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 kpc następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 kc). Co do zasady więc, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. Jednakże w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 kpc, a więc fundusz sekurytyzacyjny, który nie mógł się powołać na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 kpc, musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie. Wniosek o wszczęcie egzekucji, jak i wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wywołuje zatem skutek przerwy tylko wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności, nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności, lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 czerwca 2016 r. wydanego w sprawie I ACa 53/16, LEX nr 2076776 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 czerwca 2015 r. wydany w sprawie I ACa 693/14, LEX nr 1798721, uzasadnianie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r. wydanego w sprawie III CZP 60/16, Biuletyn SN nr 10 oraz Legalis).

Sąd podziela powyższe stanowisko , wobec czego stwierdził , że przerwanie biegu przedawnienia roszczeń wierzyciela (...) Bank (...) S.A. we W. na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 18.01.2011 r. i następnie na skutek prowadzenia w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny na wniosek Banku postępowania egzekucyjnego (...) nie odnosi skutku wobec nabywcy wierzytelności niebędącego bankiem – powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. . Jak wynika z twierdzeń powoda (...) Bank S.A. rozwiązał za wypowiedzeniem w dniu 23.08.2010 r. zawartą z pozwanym umowę pożyczki, nadto z bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 18.01.2011 roku (akta Sądu Rejonowego w Olsztynie (...)) wynika , że roszczenie w nim określone jest wymagalne , tak więc termin przedawnienia roszczeń z tej umowy dla powoda upływał w dniu 18.01.2014 r. , a gdyby przyjąć ostatnią wpłatę na poczet przedmiotowego zadłużenia , która jak wynika z dokumentów przedłożonych przez powoda miała miejsce dnia 22.03.2012 r. (k. 9 akt) , przy czym nie wiadomo czy była to wpłata dobrowolna czy wyegzekwowana przez komornika , bo z wniosku egzekucyjnego w sprawie (...) wynika , że już była wcześniej prowadzona egzekucja , to najpóźniej w dniu 22.03.2015 r. upływał termin przedawnienia przedmiotowego roszczenia dla powoda , wobec czego Sąd stwierdził, że w dacie złożenia pozwu tj. 20 października 2015 r. należności pozwanego R. Z. wynikające z umowy pożyczki gotówkowej nr (...) były w stosunku do powoda przedawnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził , że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa , wobec czego żądanie oddalił jako niezasadne , orzekając o tym w punkcie I sentencji wyroku. W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 108 § 1 kpc , ustalając , że poniesione koszty procesu powód ponosi we własnym zakresie ,albowiem w świetle przepisów kodeksu postępowania cywilnego brak było podstaw, aby obciążyć nimi pozwanego.